

OIKONOMETRIA

Θεωρία: 01

Βιολέττα Δάλλα

Τμήμα Οικονομικών Επιστημών

Εθνικό και Καποδιστριακό Πανεπιστήμιο Αθηνών

Εισαγωγή

- Οικονομετρία (Econometrics) είναι ο τομέας των Οικονομικών Επιστήμων που αναλύει οικονομικά φαινόμενα με τη χρήση στατιστικών ή άλλων ποσοτικών μεθόδων.
- Οι βασικοί σκοποί της Οικονομετρίας είναι
 - Να ποσοτικοποιηθούν και να ελεγχθούν αιτιακές σχέσεις μεταξύ οικονομικών μεταβλητών, π.χ. αν το εισόδημα μεταβληθεί πόσο μεταβάλλεται η κατανάλωση, αν η ανεργία μεταβληθεί πόσο μεταβάλλεται το ΑΕΠ, αν το εισόδημα εξαρτάται από το φύλο, κ.λπ.
 - Να γίνουν προβλέψεις οικονομικών μεταβλητών, π.χ. για δεδομένες πόσο είναι το εισόδημα, ποιο θα είναι το ΑΕΠ το επόμενο τρίμηνο, ποια θα είναι η ανεργία τα επόμενα δύο έτη, κ.λπ.
- Το βασικότερο εργαλείο στην Οικονομετρία είναι η Ανάλυση Παλινδρόμησης (Regression Analysis).

- Ανάλογα με την πηγή, τα στατιστικά στοιχεία ή δεδομένα χωρίζονται σε
 - Πειραματικά δεδομένα (experimental data)
 - Παρατηρήσιμα δεδομένα (observational data)
- Ανάλογα με τη μεταβλητή, οι βασικές κατηγορίες δεδομένων είναι
 - Διαστρωματικά δεδομένα (cross-sectional data), π.χ. το ετήσιο εισόδημα 100 ατόμων για το 2020, το τριμηνιαίο ΑΕΠ 30 χωρών για το 2021Q1, η ημερήσια απόδοση 20 μετοχών για την 01/03/2021.
 - Δεδομένα χρονολογικών σειρών (time series data), π.χ. το ετήσιο εισόδημα ενός ατόμου για την περίοδο 2000 – 2020, το τριμηνιαίο ΑΕΠ μίας χώρας για την περίοδο 2010Q1 – 2021Q1, η ημερήσια απόδοση μίας μετοχής για την περίοδο 04/01/2021 – 01/03/2021.
 - Μεικτά δεδομένα (panel data), π.χ. το ετήσιο εισόδημα 100 ατόμων για την περίοδο 2000 – 2020, το τριμηνιαίο ΑΕΠ 30 χωρών για την περίοδο 2010Q1 – 2021Q1, η ημερήσια απόδοση 20 μετοχών για την περίοδο 04/01/2021 – 01/03/2021.

Ανάλυση παλινδρόμησης

Τυπόδειγμα πολλαπλής γραμμικής παλινδρόμησης (multiple linear regression model)

$$Y = \beta_0 + \beta_1 X_1 + \dots + \beta_K X_K + u$$

όπου

- Y είναι η εξαρτημένη μεταβλητή (dependent variable).
- X_1, \dots, X_K είναι οι ανεξάρτητες ή ερμηνευτικές μεταβλητές (independent variables or regressors). K είναι ο αριθμός των ερμηνευτικών μεταβλητών.
- $\beta_0, \beta_1, \dots, \beta_K$ είναι οι συντελεστές παλινδρόμησης (regression coefficients).
- β_0 είναι ο σταθερός όρος (constant term or intercept) και β_1, \dots, β_K είναι οι συντελεστές κλίσης (slope coefficients).
- $\beta_0 + \beta_1 X_1 + \dots + \beta_K X_K$ είναι η γραμμή ή εξίσωση παλινδρόμησης (regression line or equation).
- u είναι το σφάλμα ή ο διαταραχτικός όρος (error or disturbance term).

Για $K = 1$: απλό γραμμικό υπόδειγμα παλινδρόμησης (simple linear regression model).

- Π.χ. $Y = \text{εισόδημα}$, $X_1 = \text{εκπαίδευση}$, $X_2 = \text{προϋπηρεσία}$, $X_3 = \text{φύλο}$, $X_4 = \text{ηλικία}$, $X_5 = \text{τόπος διαμονής}$

$$Y = \beta_0 + \beta_1 X_1 + \beta_2 X_2 + \beta_3 X_3 + \beta_4 X_4 + \beta_5 X_5 + u$$

- Π.χ. $Y = \text{επιτόκιο}$, $X_1 = \text{πληθωρισμός}$, $X_2 = \text{παραγωγικό κενό}$

$$Y = \beta_0 + \beta_1 X_1 + \beta_2 X_2 + u$$

- Π.χ. $Y = \zeta\text{ήτηση}$, $X_1 = \text{τιμή}$, $X_2 = \text{τιμή ανταγωνισμού}$, $X_3 = \text{εισόδημα}$, $X_4 = \text{διαφημιστική δαπάνη}$

$$Y = \beta_0 + \beta_1 X_1 + \beta_2 X_2 + \beta_3 X_3 + \beta_4 X_4 + u$$

- Π.χ. $Y = \text{οριακό κόστος}$, $X_1 = \text{ποσότητα}$, $X_2 = X_1^2 = \text{τετραγωνική ποσότητα}$

$$Y = \beta_0 + \beta_1 X_1 + \beta_2 X_2 + u$$

- Π.χ. $Y = \text{κατανάλωση}$, $X_1 = \text{εισόδημα}$, $X_2 = \text{κατανάλωση προηγούμενης περιόδου}$

$$Y = \beta_0 + \beta_1 X_1 + \beta_2 X_2 + u$$

- Δεδομένα δείγματος μεγέθους T

Y_1, Y_2, \dots, Y_T για την Y ,

$X_{11}, X_{21}, \dots, X_{T1}$ για την X_1 ,

\vdots

$X_{1K}, X_{2K}, \dots, X_{TK}$ για την X_K

- Υπόδειγμα παλινδρόμησης με δεδομένα

$$Y_t = \beta_0 + \beta_1 X_{t1} + \dots + \beta_K X_{tK} + u_t, \quad t = 1, 2, \dots, T$$

Συμβολισμός με πίνακες

$$Y = X\beta + u$$

όπου

$$Y = \begin{pmatrix} Y_1 \\ Y_2 \\ \vdots \\ Y_T \end{pmatrix}, \quad X = \begin{pmatrix} 1 & X_{11} & \dots & X_{1K} \\ 1 & X_{21} & \dots & X_{2K} \\ \vdots & \vdots & & \vdots \\ 1 & X_{T1} & \dots & X_{TK} \end{pmatrix}, \quad \beta = \begin{pmatrix} \beta_0 \\ \beta_1 \\ \vdots \\ \beta_K \end{pmatrix}, \quad u = \begin{pmatrix} u_1 \\ u_2 \\ \vdots \\ u_T \end{pmatrix}$$

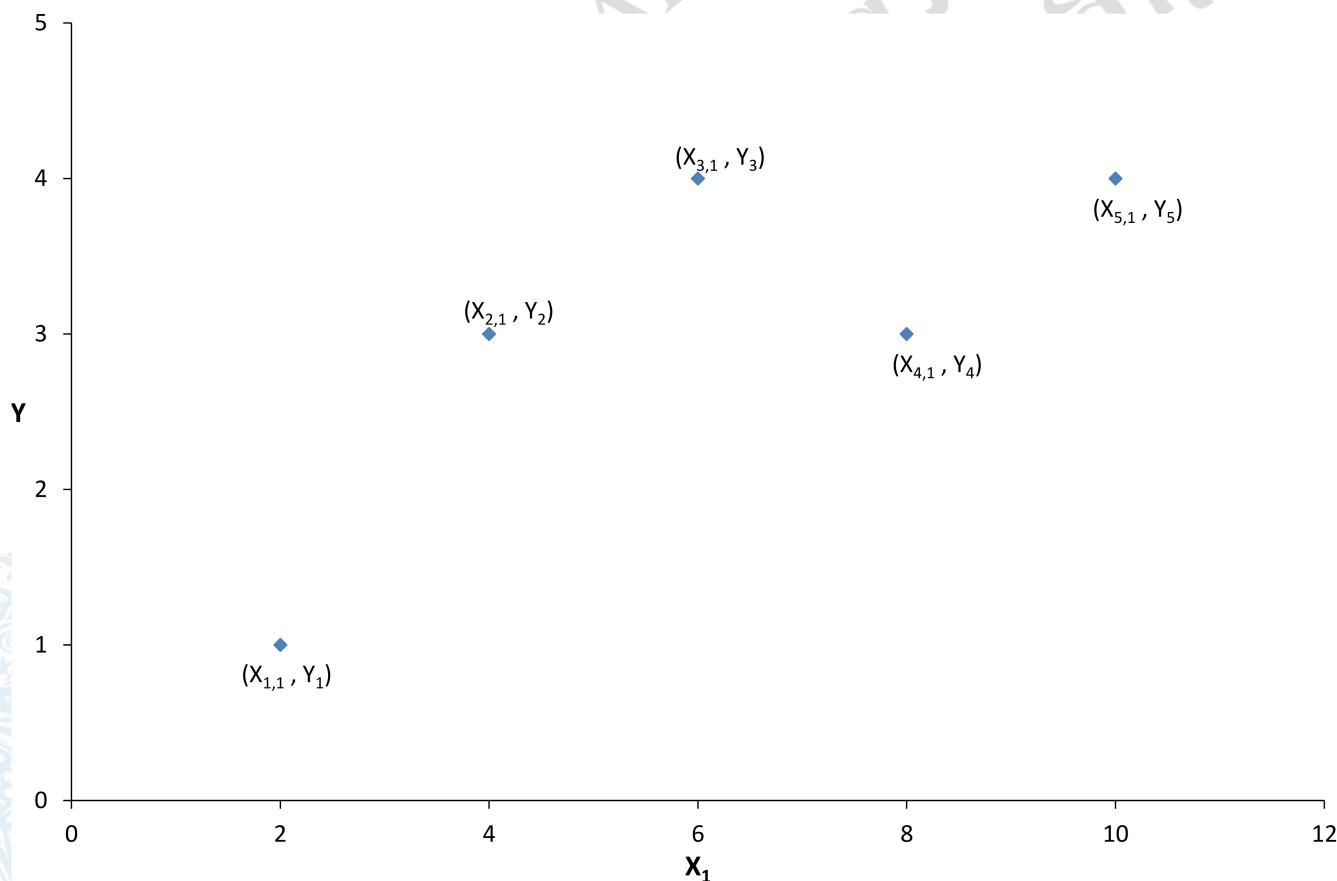
Π.χ. Απλή γραμμική παλινδρόμηση $Y_t = \beta_0 + \beta_1 X_{t1} + u_t$, $t = 1, \dots, 5$

Δεδομένα

Δεδομένα σε πίνακες

	A	B	C
1	t	X_1	Y
2	1	2	1
3	2	4	3
4	3	6	4
5	4	8	3
6	5	10	4

$$Y = \begin{pmatrix} 1 \\ 3 \\ 4 \\ 3 \\ 4 \end{pmatrix} \quad X = \begin{pmatrix} 1 & 2 \\ 1 & 4 \\ 1 & 6 \\ 1 & 8 \\ 1 & 10 \end{pmatrix}$$

Βασικές υποθέσεις με μη στοχαστικές ερμηνευτικές μεταβλητές

A.1 $Y = X\beta + u$ είναι το σωστό υπόδειγμα και $E(u) = 0$ ή

$Y_t = \beta_0 + \beta_1 X_{t1} + \dots + \beta_K X_{tK} + u_t, t = 1, \dots, T$, είναι το σωστό υπόδειγμα και $E(u_t) = 0, t = 1, \dots, T$.

A.2 X είναι πλήρους βαθμού και $T > K + 1$ ή

δεν υπάρχουν ακριβείς γραμμικές σχέσεις μεταξύ των X_1, \dots, X_K και $T > K + 1$.

A.3 X είναι μη στοχαστικός ή

X_1, \dots, X_K είναι μη στοχαστικές.

A.4 Ισχύει ότι $V(u) = \sigma^2 I$ ή

ισχύει ότι $V(u_t) = \sigma^2, t = 1, \dots, T$ και $Cov(u_t, u_s) = 0, t, s = 1, \dots, T, t \neq s$.

A.5 u ακολουθεί την κανονική κατανομή ή

$u_t, t = 1, \dots, T$ ακολουθούν την κανονική κατανομή.

- Ερμηνεία συντελεστών παλινδρόμησης

Ισχύει ότι

$$\begin{aligned} E(Y) &\stackrel{\text{A.1}}{=} E(\beta_0 + \beta_1 X_1 + \dots + \beta_K X_K + u) \stackrel{\text{A.3}}{=} \beta_0 + \beta_1 X_1 + \dots + \beta_K X_K + E(u) \\ &\stackrel{\text{A.1}}{=} \beta_0 + \beta_1 X_1 + \dots + \beta_K X_K \end{aligned}$$

Άρα

$$E(Y) = \beta_0 \quad \text{αν } X_1 = \dots = X_K = 0$$

και για $j = 1, \dots, K$

$$\frac{\partial E(Y)}{\partial X_j} = \beta_j \text{ σταθ.} \Rightarrow \frac{\Delta E(Y)}{\Delta X_j} = \beta_j \Rightarrow \Delta E(Y) = \beta_j \quad \text{αν } \Delta X_j = 1$$

β_0 : Αν οι X_1, \dots, X_K είναι μηδενικές, η (μέση) Y είναι β_0 μονάδες μέτρησης.

$\beta_j, j = 1, \dots, K$: Αν η X_j αυξηθεί κατά 1 μονάδα μέτρησης, ενώ οι υπόλοιπες $X_1, \dots, X_{j-1}, X_{j+1}, \dots, X_K$ παραμείνουν σταθερές, τότε η (μέση) Y αυξάνεται κατά β_j μονάδες μέτρησης.

Μέθοδος ελαχίστων τετραγώνων (OLS)

Η μέθοδος ελαχίστων τετραγώνων OLS (ordinary least squares) ελαχιστοποιεί το άθροισμα των τετραγώνων

$$S(\tilde{\beta}) = \sum_{t=1}^T \left(Y_t - \tilde{\beta}_0 - \tilde{\beta}_1 X_{t1} - \dots - \tilde{\beta}_K X_{tK} \right)^2 = (Y - X\tilde{\beta})' (Y - X\tilde{\beta})$$

ως προς όλες τις πιθανές τιμές $\tilde{\beta}$.

Η συνθήκη 1^{ου} βαθμού δίνει τις κανονικές εξισώσεις (normal equations)

$$\frac{dS(\hat{\beta})}{d\tilde{\beta}} = 0 \Leftrightarrow X'X\hat{\beta} = X'Y$$

Αν η υπόθεση A.2 ισχύει, τότε ο πίνακας $X'X$ είναι αντιστρέψιμος και άρα

$$\hat{\beta} = (X'X)^{-1}X'Y$$

Η συνθήκη 2^{ου} βαθμού ισχύει

$$\frac{d^2S(\hat{\beta})}{d\tilde{\beta}'d\tilde{\beta}} = 2X'X > 0$$

- Εκτιμητής OLS του β

$$\hat{\beta} = (X'X)^{-1}X'Y$$

- Υπολογισμένες τιμές (fitted values)

$$\hat{Y} = X\hat{\beta} \quad \text{ή} \quad \hat{Y}_t = \hat{\beta}_0 + \hat{\beta}_1 X_{t1} + \dots + \hat{\beta}_K X_{tK}, \quad t = 1, 2, \dots, T$$

- Κατάλοιπα (residuals)

$$\hat{u} = Y - \hat{Y} \quad \text{ή} \quad \hat{u}_t = Y_t - \hat{Y}_t, \quad t = 1, 2, \dots, T$$

Ισχύει ότι

$$\bar{\hat{u}} = 0 \quad \text{και} \quad X'\hat{u} = 0$$

- Εκτιμητής OLS του σ^2

$$s^2 = \frac{1}{T - K - 1} \hat{u}' \hat{u} = \frac{1}{T - K - 1} \sum_{t=1}^T \hat{u}_t^2$$

- Εκτιμητής OLS του πίνακα διακυμάνσεων-συνδιακυμάνσεων του $\hat{\beta}$

$$\hat{V}(\hat{\beta}) = s^2 (X'X)^{-1}$$

- Τυπικό σφάλμα (standard error) του $\hat{\beta}_j$

$$s_{\hat{\beta}_j} = \sqrt{\hat{V}(\hat{\beta}_j)} = \sqrt{[\hat{V}(\hat{\beta})]_{j+1,j+1}}$$

όπου $[\hat{V}(\hat{\beta})]_{j+1,j+1}$ είναι το $j+1$ διαγώνιο στοιχείο του $\hat{V}(\hat{\beta})$.

- Γενικά, η διακύμανση του $\hat{\beta}_j$ μειώνεται όταν
 - Το μέγεθος του δείγματος T αυξάνεται.
 - Η διακύμανση της ερμηνευτικής μεταβλητής X_j αυξάνεται.
 - Η διακύμανση του σφάλματος u μειώνεται.
 - Η συσχέτιση μεταξύ της ερμηνευτικής μεταβλητής X_j και των υπολοίπων ερμηνευτικών μεταβλητών μειώνεται.
- Συνολικό άθροισμα τετραγώνων SST (total sum of squares)

$$SST = \sum_{t=1}^T (Y_t - \bar{Y})^2$$

- Άθροισμα τετραγώνων παλινδρόμησης SSR (explained sum of squares)

$$SSR = \sum_{t=1}^T (\hat{Y}_t - \bar{Y})^2$$

- Άθροισμα τετραγώνων καταλοίπων SSE (residual sum of squares)

$$SSE = \sum_{t=1}^T \hat{u}_t^2$$

- Ισχύει ότι

$$SST = SSR + SSE$$

- Συντελεστής προσδιορισμού (coefficient of determination)

$$R^2 = \frac{SSR}{SST} = 1 - \frac{SSE}{SST}$$

- Είναι ένα μέτρο προσαρμογής του υποδείγματος στα δεδομένα.
- Ισχύει ότι $0 \leq R^2 \leq 1$.
- Γενικά, ο R^2 δεν μειώνεται όταν το μέγεθος του δείγματος T ή ο αριθμός των

ερμηνευτικών μεταβλητών K αυξάνεται. Ο R^2 δεν είναι κατάλληλο μέτρο σύγκρισης υποδειγμάτων για την εξαρτημένη μεταβλητή που έχουν διαφορετικό αριθμό ερμηνευτικών μεταβλητών.

- Ερμηνεία συντελεστή προσδιορισμού

R^2 : Το $(100 \cdot R^2)\%$ της συνολικής μεταβλητότητας της Y ερμηνεύεται από τη γραμμική επίδραση των X_1, \dots, X_K .

- Διορθωμένος συντελεστής προσδιορισμού (adjusted coefficient of determination)

$$\overline{R}^2 = 1 - \frac{SSE/(T - K - 1)}{SST/(T - 1)}$$

- Ισχύει ότι $\overline{R}^2 \leq 1$ και ο \overline{R}^2 μπορεί να πάρει αρνητικές τιμές.
- Ισχύει ότι $\overline{R}^2 < R^2$ και ισχύει ότι $\overline{R}^2 = R^2$ μόνο όταν $R^2 = 1$ ή όταν $T \rightarrow \infty$.
- Ο \overline{R}^2 λαμβάνει υπόψη το μέγεθος του δείγματος T και τον αριθμό των ερμηνευτικών μεταβλητών K . Ο \overline{R}^2 είναι κατάλληλο μέτρο σύγκρισης υποδειγμάτων για την εξαρτημένη μεταβλητή που έχουν διαφορετικό αριθμό ερμηνευτικών μεταβλητών.

Στατιστικές ιδιότητες των OLS εκτιμητών $\hat{\beta}$, s^2 και $\hat{V}(\hat{\beta})$ (ΣΙπα)

1. Αν οι A.1-A.3 ισχύουν, ο $\hat{\beta}$ είναι αμερόληπτος και συνεπής εκτιμητής του β .
2. Αν οι A.1-A.4 ισχύουν, ο πίνακας διακυμάνσεων-συνδιακυμάνσεων του $\hat{\beta}$ είναι ο $V(\hat{\beta}) = \sigma^2(X'X)^{-1}$.
3. Θεώρημα Gauss-Markov: Αν οι A.1-A.4 ισχύουν, ο $\hat{\beta}$ είναι άριστος γραμμικός, αμερόληπτος και συνεπής εκτιμητής του β .
4. Αν οι A.1-A.4 ισχύουν, ο s^2 είναι αμερόληπτος και συνεπής εκτιμητής του σ^2 .
5. Αν οι A.1-A.4 ισχύουν, ο $\hat{V}(\hat{\beta})$ είναι αμερόληπτος και συνεπής εκτιμητής του $V(\hat{\beta})$.
6. Αν οι A.1-A.5 ισχύουν, $\hat{\beta} \sim N(\beta, \sigma^2(X'X)^{-1})$, $(T - K - 1)\frac{s^2}{\sigma^2} \sim \chi_{T-K-1}^2$ και οι $\hat{\beta}, s^2$ είναι ανεξάρτητοι.
7. Αν οι A.1-A.5 ισχύουν, ο $\hat{\beta}$ είναι άριστος, αμερόληπτος και συνεπής εκτιμητής του β .

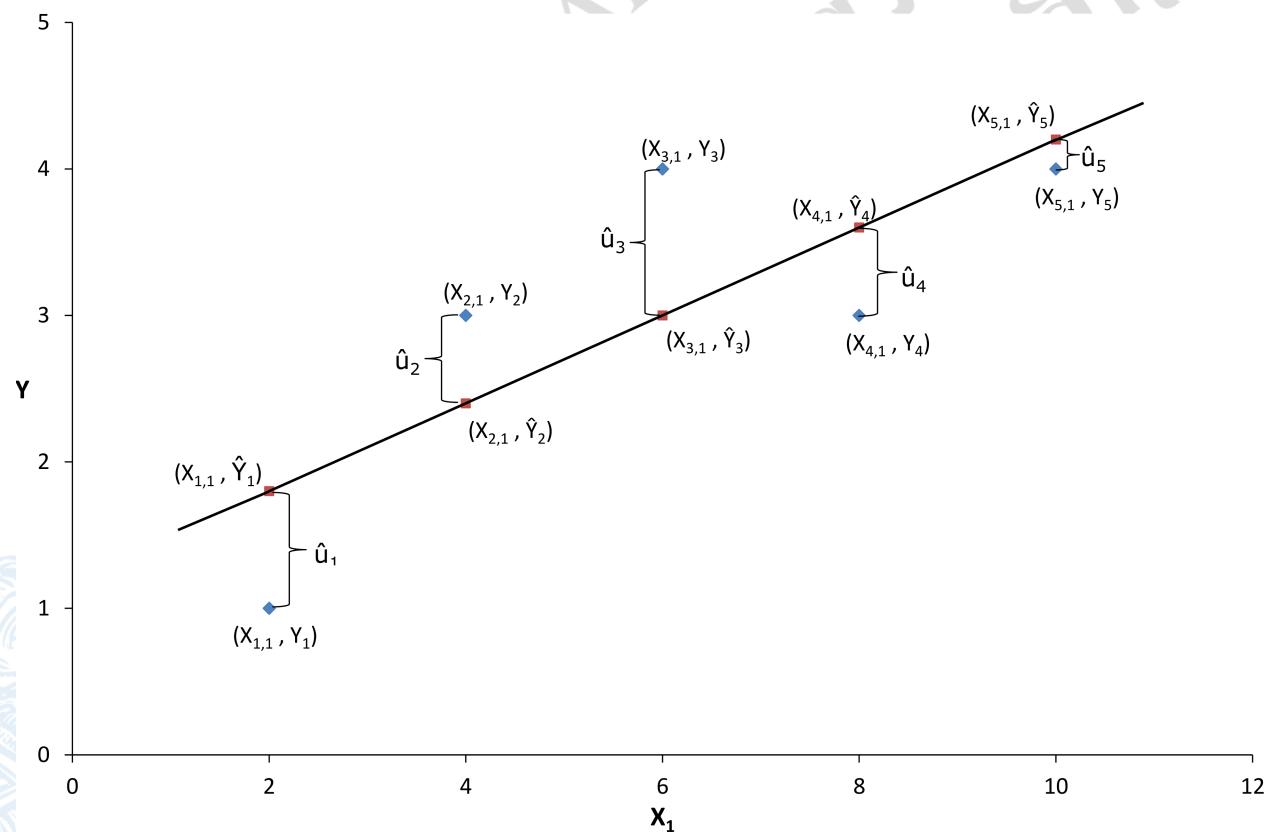
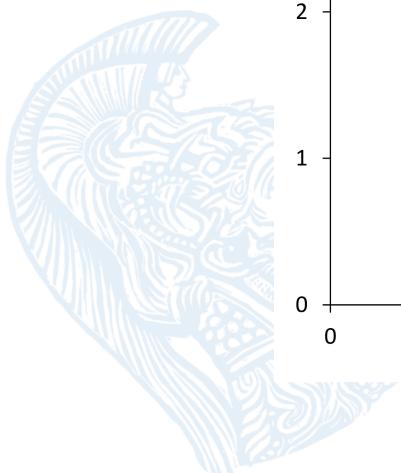
Π.χ. Απλή γραμμική παλινδρόμηση $Y_t = \beta_0 + \beta_1 X_{t1} + u_t$, $t = 1, \dots, 5$

Δεδομένα

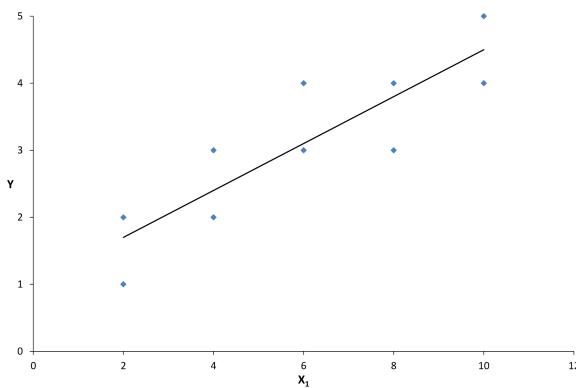
Δεδομένα σε πίνακες

	A	B	C
1	t	X_1	Y
2	1	2	1
3	2	4	3
4	3	6	4
5	4	8	3
6	5	10	4

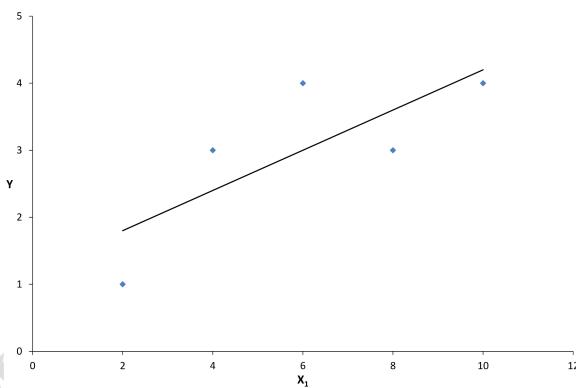
$$Y = \begin{pmatrix} 1 \\ 3 \\ 4 \\ 3 \\ 4 \end{pmatrix} \quad X = \begin{pmatrix} 1 & 2 \\ 1 & 4 \\ 1 & 6 \\ 1 & 8 \\ 1 & 10 \end{pmatrix}$$

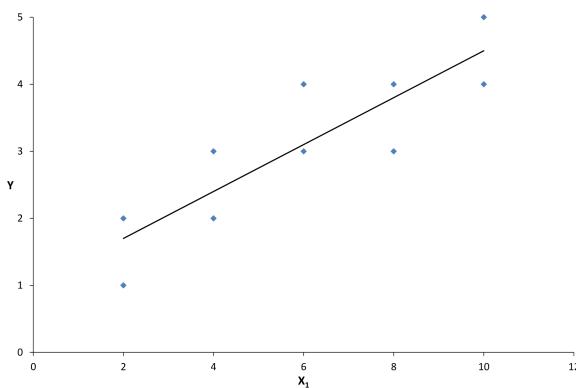
Μεγαλύτερο T

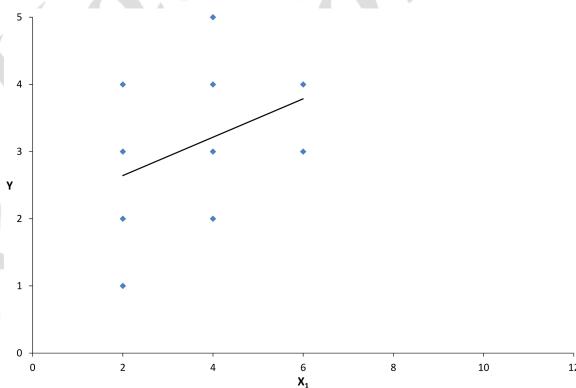
Μικρότερο T

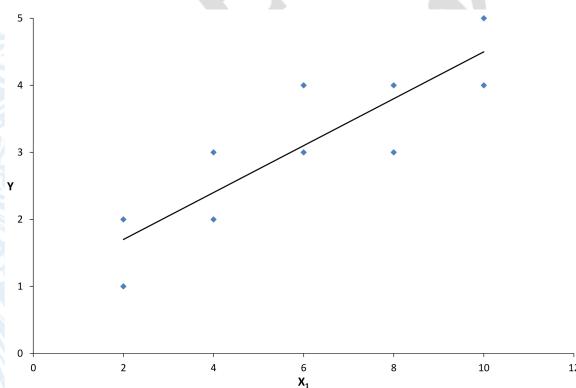
Μεγαλύτερη $V(X_1)$

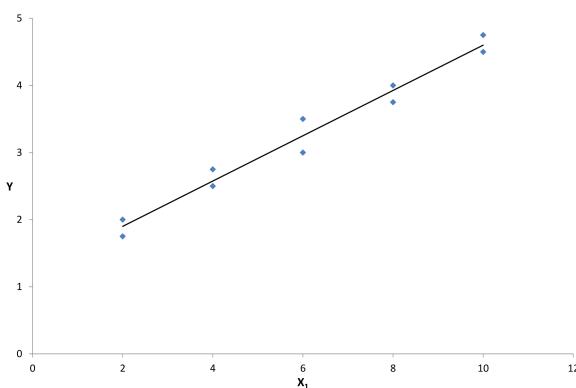
Μικρότερη $V(X_1)$

Μεγαλύτερη $V(u)$

Μικρότερη $V(u)$

Παράρτημα

Έστω διάνυσμα τυχαίων μεταβλητών $z =$

$$\begin{pmatrix} z_1 \\ z_2 \\ \vdots \\ z_n \end{pmatrix}, \text{ π.χ. } u = \begin{pmatrix} u_1 \\ u_2 \\ \vdots \\ u_T \end{pmatrix}, \hat{\beta} = \begin{pmatrix} \hat{\beta}_0 \\ \hat{\beta}_1 \\ \vdots \\ \hat{\beta}_K \end{pmatrix}.$$

Η μέση τιμή του z είναι

$$E(z) = \begin{pmatrix} E(z_1) \\ E(z_2) \\ \vdots \\ E(z_n) \end{pmatrix}$$

Ο πίνακας διακυμάνσεων-συνδιακυμάνσεων του z είναι

$$V(z) = \begin{pmatrix} V(z_1) & Cov(z_1, z_2) & \cdots & \cdots & Cov(z_1, z_n) \\ Cov(z_1, z_2) & V(z_2) & \ddots & & \vdots \\ \vdots & \ddots & \ddots & \ddots & \vdots \\ \vdots & & \ddots & V(z_{n-1}) & Cov(z_{n-1}, z_n) \\ Cov(z_1, z_n) & \cdots & \cdots & Cov(z_{n-1}, z_n) & V(z_n) \end{pmatrix}$$